

ortaya koymuştur. Türkiye'de besteleyen ilkokul şarkılarının çoğu da ona aittir. Türk müzikisinin en büyük saz eserleri bestekârı olduğunu söylemek de mümkündür. Saz semâilerini dört haneden altı haneye çıkararak yaptığı "konser saz semâileri", sazında belirli teknik bir seviyeye erişmiş sanatçıların solo çalışması için yazılmıştır. Büyük saz topluluklarıyla çalınabilecek saz eserleri bestelemiş, ayrıca notalı taksimlerde çığır açmıştır. Türk müzikisinde ilk çok sesli müzik örnekleri vermiş, Batı müzikisi formlarını çok sesli Türk müzikisine uygulamaya çalışmaları yapmıştır. Bugün kullanılmakta olan **donanım, güçlü, dizi, geçki, dörtlü, beşli** gibi birçok Türkçe müzik terimi ilk defa Arel tarafından kullanılmış ve daha sonra yaygınlaşmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

İstanbul Belediye Konservatuarı Genel Taltmatnamesi, İstanbul 1943; İbnülemin, *Hoş Sadâ*, s. 250-251; Hasan Basri Erk, *Meşhur Türk Hukukçuları*, İstanbul 1958, s. 507-508; Haydar Sanal, *İstanbul Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü Arel Kütüphanesi Fişleri*, İstanbul 1972; a.mlf., "İstanbul Belediye Konservatuarı'ndan İleri Türk Musikisi Konservatuarına Giderken Arel ve Öğrencileri, I-IV", *Ortadoğu Gazetesi*, 5, 12, 19, 26 Mayıs 1976; Yılmaz Öztuna, *Sâdeddin Arel*, Ankara 1986; a.mlf., *TMA*, I, 45-61; Hüseyin Sadettin Arel, "Kemençe Beşlemesi Hakkında Hatıralar ve Düşünceler", *MM*, sy. 6 (1948), s. 3-8; Feyzullah Dayıgil, "Sadettin Arel'in Kısa Bir Tercemeihali", a.e., sy. 8 (1948), s. 10, 19.

HAYDAR SANAL

ARFECE b. ES'AD

(عرفة بن أسعد)

Arfece b. Es'ad b. Kerib
et-Teymî es-Sa'dî

Sahâbi.

Câhiliye devrinin meşhur süvarilerinden olan Arfece yine o dönemde yapılan Külâb Savaşı'nda burnunu kaybetmişti. Gümüşten yaptırdığı takma burnun kokması üzerine Hz. Peygamber ona altından burun yaptırmasını tavsiye etti. Tıbbî zaruret bulunması halinde diş kaplama vb. durumlarda altın kullanıldığını câiz gören fıkıh âlimleri delil olarak bu olaya dayanmaktadırlar.

Temimî ve Utâridî nisbeleriyle de anılan Arfece hakkında kaynaklarda başkaca bilgi bulunmamaktadır. Hz. Peygamber'den hadis rivayet etmiş, kendisinden de oğlu Tarafe ve torunu Abdurrahman rivayette bulunmuşlardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Wensinck, *Mu'cem*, "Arfece b. Es'ad" md.; *Müsned*, IV, 342; V, 23; Buhârî, *et-Târîhu'l-kebir*, VII, 64-65; *el-Cerh ve't-ta'dil*, VII, 18; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, IV, 21; İbn Hacer, *el-İşâbe*, II, 474.

ABDULLAH AYDINLI

ARFECE b. HERSEME

(عرفة بن هرثمة)

Arfece b. Herseme
b. Abdiluzzâ el-Ezdi

**Kumandan ve devlet adamı,
Yemenli sahâbi.**

Ezd kabilesinin Bârik koluna mensuptur. Câhiliye döneminde bir kan davasından dolayı kabilesinden ayrılarak Yemen bölgesinde yaşayan Becile kabilesi arasına yerleşti ve orada çok itibar kazandı. Rivayetlerde, Becile halkı içerisinde İslâmiyet'i ilk kabul eden ve ilk hicret edenlerden biri olduğu kaydedilmekle beraber bu konuda başka bilgi verilmemekte, hatta Hz. Peygamber'le görüştüğü dahi zikredilmemektedir. Daha çok Hz. Ebû Bekir'in halifeliğinden itibaren adı duyulmaya başladı. **Ridde*** olayları (11/632) sebebiyle hazırlanan ordulardan birinin başında Mehre ve Uman bölgesine gitti, orada sükûneti sağlamayı başardı. Hz. Ömer Irak'taki birliklere takviye kuvveti gönderirken Becile kabilesinin reisi Arfece'yi Becileli birliklere kumandan tayin etmek isteyince kabile mensupları buna itiraz ederek kendilerinden birinin kumandan olmasını istediler. Hz. Ömer de ihtilâfa meydan vermemek için onu kendi kabilesi olan Ezdli birliklere kumandan tayin etti. Arfece ayrıca çeşitli zamanlarda İslâm süvari birliklerinin kumandanlığına getirildi. Irak-İran cephesinde Büveyb, Tekrit, Musul ve Ahvaz bölgelerinin fetihlerine katıldı. Kâdisiye Savaşı öncesinde İran orduları kumandanı Rüstem'e gönderilen elçi heyeti arasında yer aldı. 637 yılında Musul'un fethinden sonra Halife Ömer tarafından şehrin maliye işlerinin başına getirildi. Hz. Osman döneminde aynı bölgenin valiliğine tayin edilen Arfece, bu görevi sırasında Fars çevresinde çıkan ayaklanmaları bastırmak için seferler tertip etti.

Daha sonraki tarihlerde adından hiç söz edilmeyen bu cömert, zeki ve üstün kabiliyetli sahâbinin Hz. Osman döneminde (644-656) vefat ettiği tahmin edilmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Ya'kübi, *Târîh*, II, 142-143, 144; Taberî, *Târîh* (Ebû'l-Fazl), III, 314-316, 362-363, ayrıca bk. İndeks; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, IV, 23-24; a.mlf., *el-Kâmil*, II, 346, 373, 444, 486, 523-524, 526, 539, 546; İbn Hacer, *el-İşâbe*, II, 474-475.

AHMET ÖNKAL

ARGIT HANI

**Konya-Akşehir yolu üzerinde
Selçuklu dönemine ait kervansaray.**

İlgin ile Akşehir arasındaki Argıthani kasabası yakınında bulunmakta idi. Üzerinde kitâbe olmadığından kimin tarafından ve hangi tarihte yaptırıldığı kesin olarak bilinmemiyordu. Ancak İstanbul'da Türk ve İslâm Eserleri Müzesi'nde mevcut 598'de (1201-1202) yazılmış ve Altun-Aba tarafından vakfedilen bir medreseye ait 3416 sayılı vakfiye suretinden, bu hanın Selçuklu sultanlarından İzzeddin II. Kılıcarşan (1156-1192) ile Rükneddin II. Süleyman Şah (1196-1204) devirlerinin **sipehsâlâr***larından Şemseddin Altun-Aba tarafından Konya'daki hayratına vakıf olarak yaptırıldığı anlaşılmıştır. Osman Turan'ın tesbitine göre vakfın kurucusu, aynı adla tanınan iki ayrı Selçuklu devlet adamından biri olan ve 634 (1236-37) veya 635'te (1237-38) Sâdeddin Köpek ile Tâceddin Pervâne tarafından öldürtülen kişidir. Yine bu belgeden, hanın yapıldığı yıllarda köy halkının çoğunluğunun hristiyan olduğu da anlaşılmaktadır. Sanat tarihinde Altınapa Hanı olarak tanınan ve Konya-Beyşehir yolu üstünde bulunan diğer bir yapının bu adı çok yakın tarihlerde aldığı, gerçek Altun-Aba Hanı veya Kervansaray'ının Akşehir yolu üzerindeki bu han olduğu ve daha sonraki yıllarda bulunduğu yerin adı ile anıldığı kabul edilmektedir.

İ. Hakkı Konyalı tarafından yayımlanan Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi'ndeki (*Defter*, nr. 734, s. 133) bir vakfiyeye göre ise, XVIII. yüzyılda Sadrazam Nevşehirli Damad İbrâhim Paşa 10 Zilkade 1133 (2 Eylül 1721) tarihli vakfiyesiyle Argıthan'da cami, mektep, medrese, on dört dükkânlı çarşı ve çeşme ile birlikte bir de on altı ocaklı han vakfetmiştir. Konyalı, Selçuklu dönemine ait kervansarayın zamanla harap olduğu ve bunun yapı malzemesinden faydalanılmak suretiyle İbrâhim Paşa tarafından ihya edildiği görüşündedir.

Halk tarafından benimsenen bir iddiaya göre, kervansarayın yanında bulunan akarsu üzerindeki köprü'nün iki gözü arasında görülen kitâbe aslında Argrıt Hanı'na aittir. Halbuki çok silik durumda olduğundan güçlükle ve kısmen çözülebilen bu kitâbede 841 (1437-38) tarihinin okunabildiği ileri sürüldüğüne göre bu söylentinin doğru olamayacağı ni kabul etmek gerekir.

Çok harap durumda olan Argrıt Hanı'nın yapımında İlkçağ ve Bizans çağı yapılarından devşirilmiş taşlar kullanılmıştır. Han kendi haline terk edildikten sonra malzemesi sökülerek başka yerlere götürüldüğünden sanat özelliğini anlamaya imkân kalmamıştır. Hanlarda en süslü kısmı teşkil eden dış ve iç kapılar ise bütününüyle yok olmuştur. Kalan duvar parçaları ile temel izlerinden anlaşıldığı kadarı ile Argrıt Hanı üstü açık dikdörtgen bir avluyu takip eden, yine dikdörtgen biçimde bir kapalı mekândan meydana gelmişti. Bu mekân her bir dizide beşer tane olmak üzere iki sıra pâyeye ile uzunlamasına üç sahna bölünmüştü. Hanın içinde bir mescid yeri tesbit edilememiştir. İ. Hakkı Konyalı hanın dışında bir hamam kalıntısı görüldüğünü iddia etmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

VGMA, *Defter*, nr. 734, s. 133; Konyalı, *Akşehir*, s. 638; K. Erdmann, *Das Anatolische Karavansaray des 13. Jahrhunderts*, Berlin 1961, s. 32-33, plân II, levha I, resim 2; Osman Turan, "Şemseddin Altın-Aba Vakfiyesi ve Hayatı", *TTK Belleten*, XI/42 (1947), s. 205, 207.

SEMÂVİ EYİCE

ARGUN

Türkler'de birçok hükümdar ve devlet adamının adı.

Argun esasen kemirgen sınıfından bir hayvan türüdür. Kâşgarlı'ya göre bu hayvanın boyu yarım arşın uzunluğunda olup duvar yarıklarındaki serçeleri avlardı. Yine aynı müellife göre argun koyuna saldırınca koyunun eti sararır, uyuyan insana saldırırsa o insan idrar tutukluğuna uğrardı (*Divânü Lûgati't-Türk Tercümesi*, I, 120). Bu hayvanın Türkiye Türkleri'nin gelincik dedikleri hayvan olması muhtemeldir.

Argun cesareti, enerjisi ve atılganlığı sebebiyle Türkler tarafından çocuklarına ad olarak konmuştur. Alparslan'ın oğullarından Arslan Argun bu adı ilk taşıyanlardan biridir. Anadolu Selçuklu Hüküm-

darı II. Kılıcarşan'ın (ö. 588/1192) Amasya hâkimi olan oğlunun da (Nizâmeddin Argun Şah) aynı adı taşıdığı bilinmektedir. XII. yüzyıldaki İran Selçukluları beylerinden Bâzdâr Yarınkuş'un oğlu Kazvin valisi Alp Argun ile son Selçuklu Hükümdarı II. Tuğrul'un emirlerinden Alp Argun (ö. 589/1193), bu adı taşıyanların en tanınmış olanlarıdır.

Moğollar devrinde "kaanlar" adına Horasan ile komşu yerleri idare eden Argun Aka ve IV. İlhanlı hükümdarı Argun Han da bu ad ile anılanların başında yer almaktadır.

Mısır ve Suriye'ye, hâkim olan Memlükler arasında Argun yaygın şahıs adlarından biri olarak görülür. Memlükler devrinde ve XIV. yüzyılda bu adı taşıyanların en ünlüleri Argun ed-Devâdâr, Argun el-Alâî (ö. 747/1347) ve Argun el-Kâmilî (ö. 758/1357) idi (Makrîzî, II, 972).

Timurlular'da da bu adı taşıyan beylere rastlanmaktadır. Bunların en ünlülerinden biri, Timur'un kumandanlarından Türkmen asıllı olduğu söylenen Argun Şah idi.

BİBLİYOGRAFYA :

Divânü lûgati't-Türk, I, 108; *Divânü Lûgati't-Türk Tercümesi*, I, 120; Clauson, *Dictionary*, s. 216; Nizâmeddîn-i Şâmî, *Zafernâme* (trc. Necati Lugal), Ankara 1987, s. 15, 24, 304; Makrîzî, *Kitâbü's-Sülûk*, II, 972; Şerefeddin Ali, *Zafernâme* (nşr. M. Abbâsî), Tahran 1336, I, 127, 167; II, 304, 419, 451, 483, 489.

FARUK SÜMER

ARGUN

(ö. 690/1291)

**İlhanlı hükümdarı
(1284-1291).**

Abaka'nın en büyük oğlu olan Argun İlhan 660 (1261-62) yılında (Tavuk yılı Aram ayının 25. günü) dünyaya geldi. Fakat Reşîdüddin'in bazı sözleri, 658 (1259-60) yılında doğmuş olabileceğine de ihtimal vermektedir. 1278 yılında Horasan'a gelen Abaka, ertesi yıl oğlu Argun'u Fars ve Kirman'ı yağmalamış olan Çağataylar'dan Neküderliler'in (Neküderiyan) üzerine gönderdi. Argun Neküderliler'i Sistan'a kadar takip edip orada kuşattıktan sonra bazı Çağatay şehzadelerini beraberinde alarak babasının yanına döndü. Abaka'nın 1282'de ölümü üzerine yeni bir han seçmek için Van gölünün kuzeyindeki Aladağ'da toplanan kurultaya o da katıldı ve Abaka'nın en büyük oğlu olduğu için hanlık tahtına

kendisinin seçilmesi gerektiğini bildirdi. Fakat kurultay büyük bir çoğunlukla amcalarından Ahmed'i han seçince Argun da onun hükümdarlığını tanımak zorunda kaldı.

Sultan Ahmed devlet işlerini annesi Kutı Hatun'a bırakıp vaktini, girmiş olduğu tarikatın şeyhleriyle konuşmak ve tarikatın âyinlerine katılmakla geçirmeye başlamıştı. Argun, Ahmed'in bu yaşayışını fırsat sayıp isyan ettiyse de yenilip esir alındı. Fakat Ahmed'in ve bilhassa ordusunun baş kumandanı Alinak Noyan'ın gafleti yüzünden durum bir gecede Argun lehine değişti. Alinak ve yanındakiler kolayca bertaraf edildikleri gibi Ahmed'in de yakalanıp ortadan kaldırılmasında herhangi bir güçlük çekilmedi (683/1284). Bunun üzerine toplanan kurultayda Argun han seçildi (altıncı ay tavuk yılı = Cemâziyelevvel 683/Ağustos 1284). Yeni hanın ilk işi, hayatını kurtaran ve kendisine hanlık tahtını sağlayan Celâyir Buka'ya geniş yetkiler tanıyarak onu bütün devlet işlerine bakmakla görevlendirmek oldu.

Argun Han'ın yaklaşık yedi buçuk yıl süren saltanatı iç olaylar bakımından oldukça hareketli geçti. Bu olaylardan ilki, Sâhib-i Divân Şemseddin Muhammed-i Cüveynî'nin Abaka Han'ı zehirlemekle itham edilerek öldürülmesidir (Ekim 1284). Bu olaydaki asıl sebep ise Cüveynî'nin yeniden sâhib-i divân olmasının Buka'yı endişelendirmesidir. Esasında değerli bir devlet adamı olan Şemseddin Muhammed-i Cüveynî, yatıştırıcı sözlerle Abaka'nın 1277'de Anadolu'da giriştiği katliamı durdurmaya muvaffak olmuştu. Cüveynî daha önce Sivas'ta, bugün Çifte Minareli Medrese denilen güzel bir eser de yaptırmıştı. Devletin idaresi kendisine verilmiş olan Buka da di-rayetli bir bey olup malî işlerden de anlıyor, Argun'a yakın beyler onu çok kışkıyorlardı. Bu yüzden fırsat buldukça mübalağalı, hatta aslı olmayan sözlerle hana karşı Buka'yı kötülüyorlardı. Buka da onlara yukarıdan bakıyor ve zaman zaman sertçe davranıyordu. Kardeşi Aruk ise Bağdat'ta, kaynaklara göre, "kırallar gibi" yaşıyor, tahsil edilen vergiyi devlet merkezine göndermiyordu. Argun bunu anlayınca Aruk'u azletti; has*larının (incü) idaresini de Buka'dan alıp yakın çevresinden Tuğaçar Noyan'a verdi. Ordunun merkez kolunun kumandanlığına da yine Buka'nın hasımlarından Konukbal'ı getirdi. Bunları haber alan Buka üzüntüden hastalandı. Hasımları